

Środa, 15 marca 2017 r.

P8_TA(2017)0085

Wytyczne dotyczące budżetu na rok 2018 – sekcja 3**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie ogólnych wytycznych dotyczących przygotowania budżetu na rok 2018, sekcja III – Komisja (2016/2323(BUD))**

(2018/C 263/38)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 314 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając art. 106a Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej,
 - uwzględniając rozporządzenie Rady (UE, Euratom) nr 1311/2013 z dnia 2 grudnia 2013 r. określające wieloletnie ramy finansowe na lata 2014–2020 ⁽¹⁾,
 - uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 2 grudnia 2013 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej, współpracy w kwestiach budżetowych i należytego zarządzania finansami ⁽²⁾ (zwane dalej „porozumieniem międzyinstytucjonalnym”),
 - uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 ⁽³⁾,
 - uwzględniając decyzję Rady 2014/335/UE, Euratom z dnia 26 maja 2014 r. w sprawie systemu zasobów własnych Unii Europejskiej ⁽⁴⁾,
 - uwzględniając budżet ogólny Unii Europejskiej na rok budżetowy 2017 ⁽⁵⁾ i wspólne oświadczenia uzgodnione między Parlamentem, Radą i Komisją, które zostały do niego załączone ⁽⁶⁾,
 - uwzględniając konkluzje Rady z dnia 21 lutego 2017 r. w sprawie wytycznych budżetowych na rok 2018 (6522/2017),
 - uwzględniając art. 86a Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Budżetowej (A8-0060/2017),
- A. mając na uwadze, że rok 2018 będzie piątym rokiem obowiązywania wieloletnich ram finansowych (WRF) na lata 2014–2020;
- B. mając na uwadze, że sytuacja społeczno-gospodarcza, a także wyzwania zewnętrzne i niepewność polityczna wywrą prawdopodobnie presję na budżet UE na rok 2018;
- C. mając na uwadze, że reakcja budżetowa na najpilniejsze wyzwania i sytuacje kryzysowe musi iść w parze ze zrównoważonymi rozwiązaniami, które są inwestycją we wspólną przyszłość Unii;

Budżet na rzecz zrównoważonego wzrostu gospodarczego, tworzenia miejsc pracy i bezpieczeństwa

1. z zadowoleniem przyjmuje ważną rolę, jaką budżet UE odgrywa w zapewnianiu konkretnych reakcji na wyzwania, przed jakimi stoi Unia Europejska; podkreśla, że godne i stabilne miejsca pracy o wysokiej jakości, zwłaszcza dla osób młodych, wzrost gospodarczy oraz konwergencja społeczno-gospodarcza, migracja, bezpieczeństwo i walka z populizmem, a także zmiana klimatu to główne problemy na poziomie UE oraz że budżet UE jest częścią ich rozwiązania; podkreśla, że solidarność musi nadal pozostać podstawową zasadą budżetu UE; podkreśla, że tylko silny i ukierunkowany budżet UE

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 884.

⁽²⁾ Dz.U. C 373 z 20.12.2013, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 298 z 26.10.2012, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 168 z 7.6.2014, s. 105.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 51 z 28.2.2017.

⁽⁶⁾ Teksty przyjęte w dniu 1 grudnia 2016 r., P8_TA(2016)0475.

Środa, 15 marca 2017 r.

mający rzeczywistą europejską wartość dodaną przyniesie korzyści zarówno wszystkim państwom członkowskim, jak i obywatelom UE; oczekuje, że Komisja przedstawi taki projekt budżetu na rok 2018, który pozwoli UE w dalszym ciągu zapewniać jej obywatelom dobrobyt, dzięki wzrostowi gospodarczemu i zatrudnieniu, oraz zagwarantuje im bezpieczeństwo;

2. uważa, że budżet UE, zachowując należytą dyscyplinę, musi dysponować narzędziami, które umożliwią jej reakcję na wiele kryzysów jednocześnie, co wymaga pewnej dozy elastyczności; jest zdania, że wzrost gospodarczy i tworzenie miejsc pracy to nadal główne priorytety budżetu UE, a trwały postęp i rozwój w tych dziedzinach nie będzie możliwy, jeżeli nie zostaną rozwiane obawy obywateli UE dotyczące bezpieczeństwa i ochrony; ponawia wezwanie do koncentracji tematycznej przy ustalaniu priorytetów dla budżetu UE na 2018 r.,

Badania naukowe, infrastruktura i MŚP jako główne czynniki wspierania wzrostu i zatrudnienia

3. podkreśla, że poprawa konkurencyjności gospodarki UE, infrastruktura, dobrze finansowane badania naukowe, dalsze wspieranie rozwoju umiejętności i stałe zaangażowanie UE na rzecz wzmocnienia inwestycji mają kluczowe znaczenie dla zapewnienia wzrostu gospodarczego i tworzenia miejsc pracy; jest zdania, że tworzenie zrównoważonych pod względem społecznym i środowiskowym oraz dobrze płatnych miejsc pracy musi być jednym z głównych priorytetów budżetu UE; twierdzi, że miejsca pracy powstają głównie w sektorze prywatnym, w związku z czym należy zapewnić odpowiednie wsparcie budżetowe na pobudzenie inwestycji zarówno w sektorze prywatnym, jak i publicznym, zwracając szczególną uwagę na MŚP; podkreśla zatem znaczenie działu 1a, który zapewnia obywatelom i przedsiębiorstwom w Europie rzeczywistą wartość dodaną, i apeluje o zapewnienie odpowiedniego poziomu finansowania tego działu;

4. podkreśla, że inwestycje w badania naukowe i innowacje, w tym wspieranie przedsiębiorstw typu start-up, stanowi warunek wstępny osiągnięcia prawdziwej konkurencyjności w UE oraz dysponowania innowacyjną i konkurencyjną gospodarką unijną na szczeblu ogólnounijnym; ubolewa nad faktem, że z powodu niewystarczającego dofinansowania UE w dziedzinie badań naukowych i innowacji mamy do czynienia z niepokojąco niskim wskaźnikiem pozytywnie rozpatrzonych wniosków oraz że niektóre wysokiej jakości projekty w dziedzinie badań naukowych i innowacji nie otrzymują finansowania ze środków UE; stwierdza, że wiele zainteresowanych stron, w tym MŚP, jest zniechęconych do składania wniosków dotyczących projektów w ramach programu „Horyzont 2020”; w związku z tym wzywa do zapewnienia stosownego poziomu środków w programie „Horyzont 2020”, przy jednoczesnym kontynuowaniu programu upraszczania przepisów; podkreśla, że zwiększenie budżetu na program „Horyzont 2020” nie powinno odbywać się kosztem innych programów badawczych;

5. przyznaje, że MŚP są podstawą gospodarki europejskiej i będą w dalszym ciągu odgrywać decydującą rolę w tworzeniu miejsc pracy i rozwoju w całej UE; uważa także, że MŚP są głównym źródłem nowych miejsc pracy i dlatego potrzebują odpowiedniego dostępu do finansowania; domaga się w związku z tym, by środki na program COSME zostały zwiększone, zważywszy na powodzenie tego programu; podkreśla znaczenie wzmocnienia programu COSME w nowych WRF w celu zapewnienia MŚP bardziej znaczącego wsparcia ze strony UE; uważa, że osiągnięcie synergii z innymi instrumentami finansowymi da lepsze rezultaty;

6. zdecydowanie wspiera dalszy rozwój i zwiększenie interoperacyjności europejskich sieci infrastruktury; uważa, że finansowanie instrumentu „Łącząc Europę” ma kluczowe znaczenie dla osiągnięcia tych celów i wzywa Komisję do zapewnienia odpowiedniego poziomu środków na ten cel w 2018 r.;

7. podkreśla kluczową rolę i potencjał Europejskiego Funduszu na rzecz Inwestycji Strategicznych (EFIS) pod względem zmniejszenia wciąż istniejącej w Europie luki inwestycyjnej, a także odnotowuje dotychczasowe osiągnięcia w tej dziedzinie; z zadowoleniem przyjmuje wniosek Komisji dotyczący wydłużenia funkcjonowania EFIS do 2020 r., co powinno mieć na celu dalszą poprawę jego funkcjonowania, w tym w stosowaniu zasady dodatkowości i równowagi geograficznej, gdzie wymagane są dalsze starania; podkreśla, że wybór projektów finansowanych przez EFIS powinien opierać się na jakości i popycie; przyjmuje z zadowoleniem zamiar Komisji, aby wzmocnić rolę Europejskiego Centrum Doradztwa Inwestycyjnego pod względem świadczenia bardziej ukierunkowanej pomocy technicznej w wymiarze lokalnym w całej UE, a także aby zwiększyć równowagę geograficzną; wzywa także Komisję do regularnej analizy wartości dodanej EFIS dzięki ocenie skutków funduszu;

Środa, 15 marca 2017 r.

Kształcenie i zatrudnienie ludzi młodych – warunki sukcesu młodego pokolenia

8. uważa, że wykształcenie jest warunkiem wstępnym trwałego, dobrze płatnego i stabilnego zatrudnienia; podkreśla znaczenie mobilności jako środka umożliwiającego młodym Europejczykom korzystanie z różnorodności kwalifikacji obywateli przy jednoczesnym rozszerzaniu oferty edukacyjnej, szkoleniowej i możliwości zatrudnienia; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje rolę, jaką odgrywa program Erasmus+ w ułatwianiu mobilności wewnątrz europejskiej uczniów, praktykantów i wolontariuszy; uważa, że zwłaszcza w czasach rosnącego nacjonalizmu i populizmu ważne jest, aby ułatwić naturalną interakcję między różnymi narodami i kulturami Europy w celu umocnienia świadomości i tożsamości europejskiej; w tym kontekście wzywa do dalszego podwyższenia środków finansowych na program Erasmus+ w 2018 r.;

9. podkreśla, że bezrobocie ludzi młodych jest jednym z głównych problemów na szczeblu europejskim, o szczególnie istotnych skutkach społecznych, zwłaszcza w najbardziej regionach Unii, i stwarza zagrożenie dla całego pokolenia młodych Europejczyków, a także ogranicza długoterminowy wzrost gospodarczy; podkreśla, że w ramach postępowania pojednawczego w związku z budżetem UE na 2017 r. na Inicjatywę na rzecz zatrudnienia ludzi młodych przyznana zostanie kwota 500 mln EUR w formie budżetu korygującego na rok 2017; uważa, że Inicjatywa na rzecz zatrudnienia ludzi młodych stanowi najważniejszy wkład w priorytetowy cel Unii jakim jest zatrudnienie i wzrost gospodarczy, i podtrzymuje swoje zdecydowane zobowiązanie do zapewnienia odpowiednich środków finansowych na zwalczanie bezrobocia wśród młodzieży i kontynuowanie Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych do końca obowiązywania aktualnych WRF, a także poprawę jej funkcjonowania i wdrażania; podkreśla w tym względzie znaczenie strategii UE na rzecz młodzieży;

10. z zadowoleniem odnotowuje wniosek w sprawie inicjatywy „Europejska karta Interrail na 18. urodziny”; podkreśla, że projekt ten ma potencjał podnoszenia poziomu świadomości społecznej i tożsamości Europejczyków; podkreśla jednak, że takie przedsięwzięcie nie powinno być finansowane kosztem innych udanych programów UE, zwłaszcza dotyczących młodzieży i kultury, i powinno w jak największym stopniu sprzyjać integracji społecznej oraz zawierać przepisy uwzględniające mieszkańców peryferyjnych wysp Europy; wzywa Komisję do oceny potencjalnych kosztów i źródeł finansowania tej inicjatywy oraz do przedstawienia odpowiednich wniosków ustawodawczych;

Tradycyjne priorytety polityki inwestycyjnej z budżetu UE

11. zdecydowanie popiera politykę regionalną jako jeden z głównych instrumentów inwestycyjnych budżetu UE, który gwarantuje spójność gospodarczą, społeczną i terytorialną; podkreśla, że polityka ta jest źródłem wzrostu i zatrudnienia we wszystkich państwach członkowskich; wyraża jednak zaniepokojenie z powodu niedopuszczalnych opóźnień we wdrażaniu programów operacyjnych na szczeblu UE w bieżących WRF, które doprowadziły do niższych inwestycji przyczyniających się w niedostateczny sposób do zwiększenia wzrostu gospodarczego i tworzenia miejsc pracy oraz zmniejszania różnic gospodarczych, społecznych i terytorialnych w regionach europejskich i między nimi; wzywa Komisję do wskazania przyczyn opóźnień, a państwa członkowskie do współpracy w celu ich usunięcia, w szczególności dopilnowania, by wyznaczona została instytucja zarządzająca, kontrolująca i certyfikująca oraz by zdecydowanie przyspieszyć wdrażanie;

12. uznaje znaczenie europejskiego sektora rolnego w utrzymywaniu bezpieczeństwa żywnościowego i gospodarowaniu różnorodnością biologiczną w UE; wyraża pełne wsparcie dla rolników dotkniętych rosyjskim embargiem, ptasią grypą, lub kryzysem w sektorze mleczarskim i mięsnym; w związku z tym wzywa Komisję do dalszego wspierania rolników w całej Europie w radzeniu sobie z niespodziewanymi wahaniami rynku oraz zapewnieniu dostaw bezpiecznej i wysokiej jakości żywności; domaga się, by poświęcono dostateczną uwagę drobnej produkcji rolnej i tradycyjnemu łodziowemu rybołówstwu przybrzeżnemu;

Wyzwania wewnętrzne

13. jest przekonany, że w obecnych okolicznościach budżet UE okazuje się niewystarczający, aby sprostać skutkom kryzysu migracyjnego i uchodźczego oraz wynikającym z niego wyzwaniom humanitarnym, a także wyzwaniom w dziedzinie bezpieczeństwa, takim jak wzrost terroryzmu międzynarodowego; podkreśla, że w oparciu o to trzeba znaleźć trwałe rozwiązanie tej kwestii, mając na uwadze, że konieczność wielokrotnego uruchamiania specjalnych instrumentów, takich jak instrument elastyczności, pokazała, że budżet UE nie był pierwotnie przeznaczony do rozwiązywania kryzysów na tak wielką skalę; zwraca uwagę na konieczność przyjęcia spójnej strategii na rzecz położenia kresu kryzysowi migracyjnemu i uchodźczemu, obejmującej jasne, mierzalne i zrozumiałe cele; przypomina jednak, że potrzeba mobilizowania dodatkowych środków, aby sprostać tym wyzwaniom, nie powinna mieć pierwszeństwa przed innymi ważnymi strategiami Unii, na przykład w dziedzinie zatrudnienia i wzrostu gospodarczego;

14. z zadowoleniem przyjmuje rolę takich instrumentów jak Fundusz Bezpieczeństwa Wewnętrznego (ISF) oraz Fundusz Azylu, Migracji i Integracji (AMIF) w przeciwdziałaniu skutkom wyzwań migracyjnych i uchodźczych i wynikających z nich wyzwań humanitarnych, i apeluje o zapewnienie tym funduszom odpowiednich środków budżetowych w nadchodzących latach; ponownie zwraca uwagę na znaczenie zasady podziału obciążenia między państwa

Środa, 15 marca 2017 r.

członkowskie jeśli chodzi o finansowanie wydatków, jakie należy ponieść w związku z uchodźcami; z zadowoleniem przyjmuje również rolę agencji UE działających w dziedzinie wymiaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych, takich jak Europol, Europejska Agencja Straży Granicznej i Przybrzeżnej, EASO, Eurojust, Agencja Praw Podstawowych Unii Europejskiej oraz Europejska Agencja ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości, i apeluje w tym kontekście o zapewnienie im większych środków budżetowych i kadrowych, aby mogły wykonywać powierzone im zadania; jest przekonany, że UE powinna więcej inwestować we wzmocnienie granic oraz zarządzanie nimi, zacieśnianie współpracy między organami ścigania i organami krajowymi, walkę z terroryzmem, radykalizacją oraz poważną przestępczością i przestępczością zorganizowaną, poprzez poprawę środków i praktyk integracyjnych, zagwarantowanie interoperacyjności systemów informacyjnych oraz zagwarantowanie przeprowadzania w stosunku do osób, które nie mają prawa do ochrony międzynarodowej, sprawnych operacji powrotowych, z pełnym poszanowaniem zasady non-refoulement;

15. podkreśla, że obecny budżet ISF, wynoszący około 700 mln EUR na zobowiązania, nie jest wystarczający do sprostania wyzwaniom w zakresie bezpieczeństwa wynikającym z terroryzmu międzynarodowego; wzywa zatem do zwiększenia środków finansowych w celu podniesienia jakości infrastruktury bezpieczeństwa do bardziej odpowiedniego i nowoczesnego poziomu;

16. przypomina o znaczeniu europejskich agencji w zapewnianiu wdrażania priorytetów w zakresie prawodawstwa europejskiego, a tym samym osiągnięciu celów polityki UE, takich jak cele związane z konkurencyjnością, wzrostem i zatrudnieniem oraz pozwalające opanować obecny kryzys migracyjny i uchodźczy; nalega zatem, by zapewnić odpowiednie zasoby finansowe i ludzkie na wydatki administracyjne i operacyjne w celu umożliwienia agencjom wypełniania przydzielonych im zadań i uzyskania jak najlepszych wyników; podkreśla w odniesieniu do wzrostu poziomu zatrudnienia i środków dla agencji od czasu budżetu na rok 2014, że są one traktowane jako część nowych rozwiązań politycznych i w zakresie prawodawstwa wyłączonych z obliczeń prowadzonych w celu redukcji zatrudnienia o 5%; podkreśla w związku z tym, że budżet na rok 2018 nie powinien przewidywać żadnych dalszych redukcji w planach zatrudnienia agencji europejskich poza pułap 5% dla każdej instytucji i każdego organu Unii Europejskiej w ramach porozumienia międzyinstytucjonalnego;

17. zdecydowanie popiera inicjatywę w zakresie badań nad obronnością mającą na celu wspieranie lepszej współpracy między państwami członkowskimi oraz osiągnięcie synergii w dziedzinie obronności; podkreśla jednak, że takie działania, jako nowa inicjatywa polityczna mająca znaczący wpływ na budżet UE, wymagają nowych zasobów; wzywa ponadto do zbadania wszelkich możliwości finansowania programu badań nad obronnością z budżetem specjalnie przeznaczonym na ten cel w kolejnych WRF; przypomina, że konieczna jest zacieśniona współpraca w dziedzinie obrony, nie zapominając o obowiązku poszanowania postanowień traktatów, aby sprostać wyzwaniom w zakresie bezpieczeństwa, przed którymi stoi UE i które powstają w wyniku przedłużającego się braku stabilności w sąsiedztwie UE i niepewności dotyczącej zaangażowania niektórych partnerów UE w osiągnięcie celów NATO; podkreśla ponadto konieczność poprawy konkurencyjności i innowacyjności europejskiego przemysłu obronnego, co może przyczynić się do pobudzenia wzrostu gospodarczego i tworzenia miejsc pracy; wzywa państwa członkowskie do zapewnienia wystarczających środków budżetowych w celu sprostania wyzwaniom zewnętrznym w bardziej stosowny sposób; odnotowuje utworzenie Europejskiego Funduszu Obronnego obejmującego segment badań i segment zdolności;

18. podkreśla, że budżet UE musi przyczynić się do osiągnięcia celów porozumienia paryskiego oraz długoterminowych celów klimatycznych UE, poprzez osiągnięcie docelowego poziomu 20% wydatków na rzecz klimatu w WRF na lata 2014–2020; zauważa z niepokojem, że cele UE na 2020 r. w zakresie różnorodności biologicznej nie zostaną osiągnięte bez podjęcia znacznych dodatkowych wysiłków; w związku z tym podkreśla znaczenie uwzględniania ochrony różnorodności biologicznej w całym budżecie UE, ze szczególnym uwzględnieniem programu LIFE i sieci Natura 2000;

Wyzwania zewnętrzne

19. podkreśla, że budżet UE jest także instrumentem solidarności zewnętrznej zapewniającym pilną pomoc w kryzysach humanitarnych i cywilnych przez oferowanie wsparcia dla krajów potrzebujących; przypomina, że potwierdzono priorytetowe znaczenie wyzwań związanych z eliminacją ubóstwa i zrównoważonym rozwojem dla UE i państw członkowskich; w tym kontekście przypomina o zobowiązaniu UE, aby przyczynić się do osiągnięcia celów zrównoważonego rozwoju, a także by osiągnąć cel 0,7% ODA/DNB w ramach czasowych programu działań na okres po roku 2015; podkreśla, że w dłuższej perspektywie czasowej pomoc rozwojowa przynosi zwrot z inwestycji w formie zwiększenia wymiany handlowej i wzrostu PKB w Europie;

20. ponownie wyraża przekonanie, że w celu rozwiązania problemu pierwotnych przyczyn bieżącego kryzysu migracyjnego i uchodźczego oraz wynikających z niego wyzwań humanitarnych, UE musi umocnić swoją rolę dzięki inwestycjom w krajach pochodzenia migrantów; w związku z tym wzywa Komisję do opracowania planu działania na rzecz skutecznej walki z kryzysem migracyjnym; podkreśla, że w celu zapewnienia stabilnego rozwoju gospodarczego i społecznego, nie podważając jednocześnie wdrażania istniejących polityk zewnętrznych, konieczne jest bardziej

Środa, 15 marca 2017 r.

strategiczne dostosowanie wszystkich instrumentów polityki rozwoju; zwraca uwagę, że inwestycje w infrastrukturę, mieszkalnictwo, edukację, usługi medyczne i wsparcie dla MŚP, ze szczególnym naciskiem na tworzenie miejsc pracy, ochronę socjalną i włączenie społeczne, są częścią rozwiązania kwestii pierwotnych przyczyn migracji; z zadowoleniem zatem przyjmuje, jako częściowe rozwiązanie tych problemów, Plan inwestycji zewnętrznych, który stanowi spójne i skoordynowane ramy na rzecz promowania inwestycji w Afryce i krajach objętych europejską polityką sąsiedztwa, mając na uwadze, że musi on być w pełni dostosowany do celów zrównoważonego rozwoju i przyczynić się do ich osiągnięcia; oczekuje, że Plan inwestycji zewnętrznych będzie promował zrównoważony rozwój bez narażania na szwank praw człowieka, łagodzenia zmiany klimatu oraz praworządności, i że zapewnione zostanie przejrzyste zarządzanie Europejskim Funduszem na rzecz Zrównoważonego Rozwoju i jego projektami;

21. zauważa, że obecna skłonność Komisji do korzystania z pomocniczych mechanizmów budżetowych, takich jak Instrument Pomocy dla Uchodźców w Turcji, fundusze powiernicze i inne podobne instrumenty, nie we wszystkich przypadkach przynosi pozytywne efekty; wyraża obawę, że ustanowienie instrumentów finansowych poza budżetem Unii podważa to przejrzyste zarządzanie budżetem i utrudnia Parlamentowi egzekwowanie prawa do sprawowania skutecznej kontroli nad wydatkami; podtrzymuje zatem swoje stanowisko, że konieczne jest włączenie do budżetu UE zewnętrznych instrumentów finansowych ad hoc, które pojawiły się w ostatnich latach, oraz że Parlament powinien sprawować pełną kontrolę nad wdrażaniem tych instrumentów; podkreśla jednak, że instrumenty te nie powinny być finansowane kosztem innych istniejących instrumentów zewnętrznych; zwraca uwagę na rozbieżności między obietnicami państw członkowskich a ich rzeczywistym wkładem w te fundusze i wzywa państwa członkowskie, by wypełniły obietnice dotyczące wnoszenia wkładu odpowiadającego wkładowi UE;

22. podkreśla, że jednym z warunków zachowania stabilności i dobrobytu w UE jest jej stabilne sąsiedztwo; w związku z tym wzywa Komisję do zapewnienia priorytetowego charakteru inwestycji w krajach sąsiadujących z UE, w celu wsparcia wysiłków zmierzających do rozwiązania głównych problemów, przed którymi stoi ten obszar, tj. kryzysu migracyjnego i uchodźczego i wynikających z tego wyzwań humanitarnych w regionie sąsiedztwa południowego oraz agresji rosyjskiej w sąsiedztwie wschodnim; ponownie podkreśla, że wspieranie państw, które wykonują umowy stowarzyszeniowe z UE, ma zasadnicze znaczenie dla ułatwienia reform politycznych i gospodarczych, jednak podkreśla, że takiego wsparcia należy udzielać wyłącznie pod warunkiem, że te państwa spełniają kryteria kwalifikowalności, w szczególności jeśli chodzi o praworządność i wdrażanie instytucji demokratycznych;

Wystarczające środki na płatności źródłem większej wiarygodności Unii

23. ponawia wcześniejsze apele o zapewnienie w budżecie UE wystarczającego poziomu środków na płatności, aby umożliwić mu osiągnięcie głównego celu jakim są inwestycje; jest przekonany, że budżet może spełnić tę rolę jedynie pod warunkiem, że UE wywiąże się ze zobowiązań w tym zakresie, tak aby nie narażać na szwank jej wiarygodności;

24. podkreśla, że opóźnienia w realizacji programów na lata 2014–2020 w ramach zarządzania dzielonego doprowadziły do spadku wniosków o płatność w latach 2016 i 2017; jest szczególnie zaniepokojony ewentualnym odtworzeniem zaległości w płatnościach rachunków na koniec bieżącego okresu WRF i przypomina o niespotykanym dotąd poziomie zaległości w wysokości 24,7 mld EUR, odnotowanym na koniec 2014 r.; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że przy okazji śródkresowego przeglądu WRF Komisja po raz pierwszy przedstawiła prognozy płatności aż do roku 2020, jednak podkreśla, że prognozy te należy co roku odpowiednio uaktualniać, aby umożliwić władzy budżetowej terminowe przyjęcie niezbędnych środków;

25. podkreśla, że choć ostateczne porozumienie w sprawie śródkresowej rewizji WRF nie zostało jeszcze osiągnięte, niektóre pozytywne aspekty tej rewizji, które są aktualnie negocjowane – zwłaszcza w zakresie zwiększonej elastyczności – mogą okazać się kluczowe dla zapobiegania i sprostania przyszłemu kryzysowi płatności; jest zdania, że jeżeli realizacja polityki spójności przyspieszy zgodnie z przewidywaniami, zwiększona elastyczność może być potrzebna już w przyszłym roku, aby w odpowiedzi zapewnić odpowiednie środki na płatności w budżecie UE i uniknąć nagromadzenia niezapłaconych rachunków w ramach polityki spójności na koniec roku;

26. zauważa i wyraża ubolewanie, że uchylanie się od opodatkowania i unikanie płacenia podatków przez przedsiębiorstwa przynosi ogromne straty państwom członkowskim w dochodach podatkowych i w związku z tym prowadzi do zmniejszania ich wkładów do budżetu UE; uważa ponadto, że taka nieuczciwa konkurencja podatkowa w niektórych przypadkach oznacza przeniesienie PKB z jednego państwa członkowskiego do innego oraz przeniesienie DNB do rajów podatkowych poza UE, co skutkuje zmniejszeniem łącznych wkładów państw członkowskich do budżetu UE;

Środa, 15 marca 2017 r.

27. ponownie podkreśla swoje dawno wypracowane stanowisko, zgodnie z którym płatności związane z instrumentami specjalnymi (instrumenty elastyczności, Fundusz Solidarności Unii Europejskiej, Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji i rezerwa na pomoc nadzwyczajną) należy obliczać poza pułapami płatności WRF, jak ma to miejsce w przypadku zobowiązań; w kontekście trwającej śródkresowej rewizji WRF podkreśla ewentualne postępy osiągnięte w kwestii budżetowania płatności w ramach specjalnych instrumentów WRF dzięki decyzji w sprawie marginesu na nieprzewidziane wydatki podjętej w 2014 r., mimo że kwestia ta nie została rozstrzygnięta w sposób jednoznaczny;

Perspektywy

28. podkreśla, że zgodnie z rozporządzeniem w sprawie WRF do końca 2017 r. Komisja przedstawi wnioski dotyczące WRF po 2020 r., które powinny uwzględniać decyzję Zjednoczonego Królestwa w sprawie wyjścia z UE, co będzie miało wpływ na wieloletnie ramy finansowe po 2020 r.; podkreśla, że ta decyzja uniemożliwia kontynuowanie działalności w zwykłym trybie; przywiązuje najwyższą wagę do procesu prowadzącego do stworzenia nowych ram finansowych oraz zreformowanego, wydajniejszego budżetu UE i oczekuje, że będą one proporcjonalne do wyzwań, przed jakimi stoi Unia, i do zobowiązań, jakie już przyjęła; wzywa do szybkiego i pozytywnego zakończenia przeprowadzanej obecnie rewizji śródkresowej WRF, która może zapewnić zarówno niezbędne dostosowania bieżących ram finansowych, jak i pewną dodatkową elastyczność budżetu UE niezbędną do osiągnięcia celów Unii;

29. podkreśla, że przewidywalność i długoterminowa stabilność budżetu UE są warunkiem wstępnym zapewnienia silnej i stabilnej Unii Europejskiej; podkreśla potrzebę dostosowania okresu obowiązywania WRF do cykli politycznych zarówno Parlamentu, jak i Komisji; zwraca uwagę na fakt, że wystąpienie Zjednoczonego Królestwa z UE będzie stanowić okazję do rozwiązania kwestii, które od dawna uniemożliwiały pełne rozwinięcie potencjału budżetu UE, w szczególności w odniesieniu do budżetu po stronie dochodów, co będzie okazją do stopniowego wycofywania wszystkich rabatów i mechanizmów korekty; ponownie potwierdza poparcie dla dogłębnej reformy systemu zasobów własnych UE i w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje sprawozdanie końcowe Grupy Wysokiego Szczebla ds. Zasobów Własnych; zwraca się do wszystkich zainteresowanych stron, by wyciągnęły odpowiednie wnioski z tego sprawozdania i przeanalizowały możliwość realizacji zaleceń Grupy Wysokiego Szczebla ds. Zasobów Własnych, które zwiększyłyby stabilność, prostotę, niezależność, sprawiedliwy charakter i przewidywalność budżetu UE; spodziewa się, że wszelkie nowe zasoby własne powinny prowadzić do zmniejszenia wkładów państw członkowskich opartych na DNB; z zadowoleniem przyjmuje wniosek Grupy Wysokiego Szczebla ds. Zasobów Własnych dotyczący faktu, że budżet UE musi skoncentrować się na obszarach przynoszących największą wartość dodaną dla UE, i zakładający odstępianie od podejścia „juste retour”, ponieważ – jak wykazano w sprawozdaniu – wszystkie państwa członkowskie korzystają z budżetu UE, bez względu na ich „bilans netto”;

30. zachęca Komisję do dalszego rozwijania i wdrażania strategii „Budżet UE ukierunkowany na wyniki”; podkreśla w tym względzie znaczenie uproszczenia przepisów, usprawnienia procesu monitorowania i opracowania odpowiednich wskaźników wydajności;

31. podkreśla, że zasada równości płci powinna być w miarę możliwości uwzględniana jako niezależny cel polityki horyzontalnej we wszystkich działach budżetu UE;

32. podkreśla, jak ważne jest pełne zaangażowanie Parlamentu we wszystkie sprawy związane z budżetem, ponieważ jest on jedyną instytucją demokratycznie wybraną przez obywateli UE;

33. wzywa Radę do wywiązania się z deklaracji politycznych oraz do współpracy w celu zapewnienia UE odpowiedniego budżetu;

o

o o

34. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji i Trybunałowi Obrachunkowemu.